

Dosarul nr. 2ra-1917/21

2-19150073-01-2ra-01122021

Prima instanță: Judecătoria Căușeni, sediul central, Judecător – S. Pleșca

Instanța de apel: Curtea de Apel Chișinău, Judecători – A. Panov, I. Țurcan, L. Pruteanu

ÎNCHEIERE

12 ianuarie 2022

mun. Chișinău

Colegiul civil, comercial și de contencios administrativ
al Curții Supreme de Justiție,

în componența:

Președintele ședinței, Judecătorul
Judecătorii

Svetlana Filincova
Galina Stratulat
Maria Ghervas

examinând admisibilitatea recursului declarat de SRL ”Trans Ager”,
în cauza civilă, la cererea de chemare în judecată depusă de SRL ”Trans Ager” către
Brînză Vasile cu privire la încasarea prejudiciului material,
împotriva deciziei Curții de Apel Chișinău din 07 septembrie 2021, prin care a fost
menținută hotărârea Judecătoriei Căușeni, sediul central din 12 noiembrie 2020,

c o n s t a t ă :

La 19 septembrie 2019, SRL ”Trans Ager” a depus cerere de chemare în judecată
către Brînză Vasile cu privire la încasarea prejudiciului material în mărime de 4930 lei.

În motivarea acțiunii reclamanta a indicat că, la 27 noiembrie 2018, între SRL Trans
Ager, în calitate de angajator, și Brînză Vasile, în calitate de salariat, a fost încheiat
contractul individual de muncă nr. 0609/18 și contractul nr. 0609/18 cu privire la
răspunderea materială individuală deplină.

La 24 mai 2019, pârâtul a depus cerere cu privire la demisionare din proprie
inițiativă, iar prin ordinul nr.52-C din 24 mai 2019, s-a aprobat demisionarea lui Brînză
Vasile, din funcția de conducător auto, rute internaționale și s-a desfășurat contractul de
muncă.

Ulterior, prin procesul-verbal de constatare a stării tehnice a autocamionului IVECO
n/î XXXXX/XXXXX, din 07 iunie 2019, s-au depistat: starea nesatisfăcătoare a
interiorului cap tractor; nefuncționalitatea frigiderului din salon și lipsa vasului din
interior; lipsa husei de pe fotoliul șoferului; deteriorarea cauciucului din dreapta axei a
semiremorcii; defectarea și lipsa capacului lăzii din spatele semiremorcii.

Astfel, prin acțiunile neglijente și iresponsabile, încălcând obligațiunile de muncă asumate, pârâtul a cauzat SRL "Trans Ager" un prejudiciu material în sumă de 4930 lei care constau din: 1500 lei - curățirea salonului; 900 lei - costul vasului din interiorul frigiderului; 1250 lei - procurarea huselor pentru scaune; 1280 lei - costul unei lăzi remorcă.

Prin hotărârea Judecătoriai Căușeni, sediul central, din 12 noiembrie 2020, cererea de chemare în judecată depusă de SRL "Trans Ager" a fost respinsă ca neîntemeiată.

La 20 noiembrie 2020, SRL "Trans Ager" a depus cerere de apel împotriva hotărârii Judecătoriai Căușeni, sediul central, din 12 noiembrie 2020, solicitând casarea acesteia și emiterea unei noi hotărâri de admitere a cererii de chemare în judecată.

Prin decizia Curții de Apel Chișinău din 07 septembrie 2021, a fost respins apelul declarat de SRL "Trans Ager" și menținută hotărârea Judecătoriai Căușeni, sediul central, din 12 noiembrie 2020.

Pentru a decide astfel, Curtea de Apel Chișinău a menționat că, SRL "Trans Ager", în calitate de angajator, nu a solicitat de la salariatul Brînză Vasile, o explicație în scris, pentru stabilirea cauzei apariției prejudiciului material.

De asemenea, instanța de apel a reținut argumentul primei instanțe, potrivit căruia, cu derogare de la prevederile art. 341 din Codul muncii, SRL "Trans Ager" nu a prezentat un calcul bazat pe datele evidenței contabile care ar confirma cuantumul prejudiciului pretins de la Brînză Vasile.

Suplimentar, instanța de apel a remarcat faptul că procesul-verbal de predare-primire, a fost întocmit la 07 iunie 2019, după 2 săptămâni de la eliberarea din funcție a lui Brînză Vasile și în lipsa lui, fapt care face imposibilă compararea stării autocamionului la momentul angajării și la momentul eliberării din funcție a salariatului, dar și evaluarea efectivă a stării mijlocului de transport, expres la data demisionării intimatului.

La 17 noiembrie 2021, prin intermediul serviciului poștal, SRL "Trans Ager" a depus cerere de recurs prin care a solicitat casarea deciziei Curții de Apel Chișinău din 07 septembrie 2021 și a hotărârii Judecătoriai Căușeni, sediul central din 12 noiembrie 2020, cu emiterea unei noi hotărâri prin care, cererea de chemare în judecată să fie admisă integral.

În motivarea cererii de recurs, reiterând circumstanțele de fapt ale cauzei, SRL "Trans Ager" a menționat faptul că instanțele de judecată nu au aplicat normele juridice relevante speței.

De asemenea, recurenta a considerat că instanța de apel nu a ținut cont de obligațiile angajatului Brînză Vasile, asumate față de SRL "Trans Ager", la semnarea contractului de răspundere materială, în raport cu prejudiciul material suportat de recurentă, constatat prin procesul-verbal de constatare a stării tehnice a autocamionului IVECO n/î XXXXX/XXXXX, din 07 iunie 2019.

Cu referire la prevederile art.434 alin.(1), (2) din Codul de procedură civilă, Colegiul civil menționează că, recursul se declară în termen de 2 luni de la data comunicării hotărârii sau a deciziei integrale, dacă legea nu prevede altfel. Termenul de 2 luni este termen de decădere și nu poate fi restabilit.

Potrivit materialelor cauzei, decizia Curții de Apel Chișinău din 07 septembrie 2021, a fost expediată participanților la proces la 17 septembrie 2021 (f.d.103), însă data recepționării actului judecătoresc, nu a putut fi constatată.

Astfel, în conformitate cu art. 434 din Codul de procedură civilă, Completul

Colegiului, consideră că recursul depus de SRL "Trans Ager", la 17 noiembrie 2021, este în termen.

Analizând temeiurile invocate în cererea de recurs, în raport cu materialele pricinii și prevederile legale, Completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție consideră că recursul declarat de SRL "Trans Ager", este neîntemeiat și urmează a fi declarat inadmisibil, din considerentele ce urmează.

Potrivit art. 432 alin. (1) din Codul de procedură civilă, părțile și alți participanți la proces sunt în drept să declare recurs în cazul în care se invocă încălcarea esențială sau aplicarea eronată a normelor de drept material sau a normelor de drept procedural prevăzute de art. 432 alin. (2), (3) și (4) din Codul de procedură civilă.

În conformitate cu art. 433 lit. a) din Codul de procedură civilă, cererea de recurs se consideră inadmisibilă în cazul în care recursul nu se încadrează în temeiurile prevăzute la art. 432 alin. (2), (3) și (4) din Codul de procedură civilă.

În conformitate cu art. 440 alin. (1) din Codul de procedură civilă, în cazul în care se constată existența unuia din temeiurile prevăzute la art. 433, completul din 3 judecători decide în mod unanim, printr-o încheiere motivată irevocabilă, asupra inadmisibilității recursului. Încheierea se emite conform prevederilor art. 270 și nu conține nici o referire cu privire la fondul recursului.

Dat fiind faptul că temeiurile de declarare a recursului, prin prisma prevederilor secțiunii a 2-a a capitolului XXXVIII al din Codul de procedură civilă, sunt strict delimitate de art. 432, Completul reține că reieșind din prevederile art. 437 alin. (1) lit. f) din Codul de procedură civilă, în sarcina recurentei este impusă obligația delimitării esenței, temeiului și argumentării acelei/aceor încălcări esențiale și/sau a acelor circumstanțe ce indică la aplicarea eronată a normelor de drept material sau procedural, și care ar dicta necesitatea declarării recursului ca fiind admisibil.

În speță, însă criticile invocate de recurentă nu pot duce la admisibilitatea recursului, or, acestea nu pot fi reținute prin prisma art. 432 din Codul de procedură civilă, în condițiile în care se insistă în mod exclusiv asupra reaprecierii circumstanțelor cauzei, în detrimentul evidențierii ilegalității soluției instanței de apel. În acest context este de menționat faptul că recursul exercitat conform secțiunii a II-a are caracter devolutiv numai asupra problemelor de drept material și procedural, verificându-se doar legalitatea deciziei, dar nu și temeinicia în fapt.

Acest fapt denotă caracterul declarativ al recursului, fiind lipsit de esență, care evidențiază simplul fapt al dezacordului recurentei cu soluția dată de instanța de apel, precum și lipsa temeiurilor legale de declarare a recursului, având în vedere faptul că, rolul exclusiv al recursului este de a asigura efectuarea unui control de legalitate a deciziei atacate în baza temeiurilor legale de declarare a recursului strict prevăzute de art. 432 alin. (2), (3) și (4) din Codul de procedură civilă.

Abordarea recurentei, în speță, însă evidențiază în mod clar dezacordul acesteia cu soluția dată de instanța de apel și prima instanță, iar argumentele recursului nu permit identificarea omisiunilor sau erorilor care ar impune declararea acestuia ca fiind admisibil.

Prin prisma jurisprudenței CtEDO, recursul trebuie să fie efectiv, adică să fie capabil să ofere îndreptarea situației prezentate în cerere, să posede puterea de a îndrepta în mod direct starea de lucruri, trăsătură distinctivă care nu este evidențiată în recursul declarat de SRL "Trans Ager".

Astfel, Completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție constată lipsa temeiurilor care ar dicta necesitatea declarării recursului ca fiind admisibil.

În conformitate cu art. 270, 431 alin. (2), art. 433 lit. a) și art. 440 alin. (1) din Codul de procedură civilă, Completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție

d i s p u n e:

Se consideră inadmisibil recursul declarat de SRL ”Trans Ager”.
Încheierea este irevocabilă.

Președintele completului,
Judecătorul

Svetlana Filincova,

Judecătorii

Galina Stratulat,

Maria Ghervas